

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

כח.

עין משפט
נר מצוה

קב א מיי פֿון מהלכות בית
החמירה היל' אז:
קב ב מיי פֿון מהלכות כלים
הלכה א:
קב ג מיי פֿון מהלכות
תפילין וצ"ת היל' ב כג
עשין כא טושי"ע י"ד ק' רעד
סעיף ו ואח"כ יל' לז סעיף ד
בבב"ה:
קב ד מיי' שם הלכה יט סג
עשין כז טושי"ע י"ד ק'
רעד סעיף ד וואר"ח סימן לז
סעיף ד:
קב ה מיי' שם הלכה ב סג
שם טושי"ע א"ח סימן לז
סעיף טו:

שיטה מקובצת

[illegible]

שנה היא במסכת תמיד (פ"ג מ"ט).
ו. ולמ"ד אין ב"א תנור מוקדש (לקמן)
עמ' סקטוריו אלף כלומר ק"ד: מ"ר:
ה"ב בבריתא. ואם תחמר גבי משכן
גמני כתיב. ככל אשר אני מראה
אותך את תבנית המשכן ואת תבנית
כליו וי"ל דהכל לא כתיב צהר
והתם כתיב צהר להשמע שכן השמים
ידרו למשה על ההר. מ"ר:
שלששה בדברים היו חשמן 15
צ"מ בור'. ואם תשמן 15
וילתשוב נמי היא דאלו טריפות (חולין)
דף קמ. דלמר חזאת הדיה אשר
תתכלו מלמד שחפס הקצ"ה כל מין
וחיין ויהא לו חפס ואמר לו זאת
אכול וזאת לא תאכל (ד' ויש לומר דל
לומר אלף הך דכתיב זה ויש לתמוה
לדל חשיב מחזית השקל דכתיב זה
יתנו ואמרין ^(א) שקלים דף ג' וי"ד) כמין
מטבע של אש תאכלו למשה ויש
לומר דלא שלל האם נתקשה אלף
משום דלא הוה ידע ב"א בשום ענין
אם לא היה מראהו. מ"ר:
קוצו של יו"ד. פירש בקונטרס
רגל ימיני קוצה ^(א) דלא
פשיטא דאין זה אות ב"א ומפרש ר"ת
דהוא ראשו כפוף כדאמרין בסמוך
מפני מה כפוף ראשו ואם תחמר
דאמרין בגדתם חלק (פסחין דף ט'^(א))
ונער יכתם דהיינו יו"ד שאם
השליך נער אבן בקיר ועושה רושם
עושה יו"ד ויש לומר דשנין יו"ד
קאמר ולא יו"ד ממנ':

שירדו מעשיו ממקום טהור
 מכלל שהוא טמאה בשלמא
 בעל ^אהשולחן הטהור מכלל
 עין ^בהעשוי לנחת אינו מקבל
 אם ומראים להם לחם הפנים
 נתכם כדריב"ל ^אדא"ר יהושע
 דורו שנאמר ^אלשום לחם חם
 דורו פשיטא כלי מתכות ניהו
 שיה ממקום טהרה תניא רבי
 יוחנן אש ומנורה של אש ירדו
 יוראה ועשה כתבניתם אשר
 משכן כמשפטו אשר הראית
 כתבניתם ^אר חייא בר אבא
 ראה לו למשה מעשה מנורה
 של שלשה דברים היו קשין לו
 מנורה וראש חדש ושרשים
 נ דתיב ^אהחודש הוה לכם
 ש אומרים אף הלכות שחיטה
 פשויות שבמזוזה מעכבות זו
 ד רב ^איהודה אמר רב לא
 לא לכאידך דרב יהודה אמר
 יל מוקף לה מארבע רוחותיה
 ודה ניקב תוכו של ה"י כשר
 דרב הונא ורבי יעקב אמר
 יכו של ה"י כשר וריכו אם
 פסול אגרא חמוה דר' אבא
 איפיקא

החלק שבתוכו. ובתפילין קמיירי:
איפסיקא

וקדים בקנה האחד: **ספסוריה**:
 ים בכל קנה וקנה כספור
 האחד כספור ופרת הרי ח'
 ים א' כדמארן לעיל ושני קנים

אבן היתה לפני המנורה
 מיר: **סילוקן** כפי
 97 (ס"ז) לא היה מס
הכא כתיב כמשפטו והתו

ותמני סרי דקנים הא עשרין ותרתין כפתורין
 נמי אחד עשר ¹⁶ כפתורין תרי דידה וששה
 דקנים וכפתר וכפתר וכפתר הא חד סר אלא
 פרחים תשעה מגולן פרחים תרי דידה וששה
 דקנים תמניא הוו אמר רב שלמן כתיב ¹ עד
 ויכה עד פרחי מקשה היא אמר רב גובהה
 של מנורה תשעה מפוחים איתיביה רב שימי
 בר חיאי לרב ¹⁶ אבן היתה לפני ¹³ מנורה ¹⁴ ובה
 שלש מעלות שעליה הכתן עומד ומטיב את
 הנרות א"ל שימי ¹⁵ את כי קאמינא משפת
 קנים ולמעלה כתיב ² והפרח והנרות
 והמלקחים וזה הוא ¹⁶ מיכלות וזה מאי מיכלות
 וזה אמר ר"ר אמי שכיבתו לכל וזה סגור של
 שלמה דא"ר יודיה אמר רב מנורות
 עשה שלמה וכל אחת ואחת הביא לה אלא
 דרב דהר והביתוסהו אלף פמויות לרב

והעמדותיו על כבר אינו והכתובים ב' וכל כלי
משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער
הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה
למאומה זהב סגור קא אמרניו ומ' חסר כולי
האי והתניא ר' יוסי בר' יהודה אומר מעשה
והיתה (מנורה) בית המקדש יתירה על של
משה בדינר זהב ז' קורדיקני והכניסוהו פ'
פעמים לכור העמדותיו על כבר כיון דאין
קא א"ר שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן דמי
דכתיב על המנורה המהורה שירדו מעשיה

מקום טהרה אלא מעתה⁵ על השלחן
אלא טהור מכלל שהוא טמא הכא נמי טהור
התם כדריש לקיש דאמר ריש לקיש מאי דכ
שהוא טמא כלי עץ העשוי לנחת הוא וכל כ
טומאה אלא מלמד⁶ שמגביהין אותו⁷ לעולי
אומר להם ראו חיבתכם לפני המקום מאי
בן לוי נם גדול נעשה בלחם הפנים סילוקו כ
ביום הלוקח אלא הכא טהורה מכלל שהיא
וכלי מתכות⁸ מקבלין טומאה אלא שירדו
יוסי ברבי יהודה אומר ארון של אש ושלחן
מן השמים וראה משה ועשה כמותם שנאמר
אתה מראה בהר אלא מעתה⁹ והקמת את
בהר הכי נמי הכא כתיב כמשפטו התם כתי
אמר ר' יוחנן גבריאל חגור כמין פסיקאי היה
דכתיב וזה מעשה המנורה תנא דבי רבי ישמ
למשה עד שהראה לו הקב"ה באצבעו ואלו
מנורה דכתיב וזה מעשה המנורה ראש ח
ראש חדשים שרצים דכתיב וזה לכם הטמא
שנאמר וזה אשר תעשה על המזבח: שת
את זו ואפילו כתב אחד מעכבין: פשיטא
נצרכה אלא לקרצה² של יוד והא נמי פשיטא
רב דאמר רב יהודה אמר רב³ כל אות שרץ
פסולה אמר⁴ ואשיאן בר נדבך ממשמה דרבי
יריבי פסול א"ר זורא לדידי מפרשה לי מי
לדידי מפרשה לי מזניה דרב יהודה ניקב⁵
נשתתיד בו כשיעור⁶ אות קסנה כשר ואם

לי שהרי לא מצינו שאמר רב כך לשום אדם אלא לזה אמר כן בכמה מקומות כאן ובכאן וכו' וזהו פסוק (נדה ב.ד.) השלחן הטהור. שאמרתי שיהא טהור. שטילונו לשבת הבאה חס כיום סידורו חס ביום הלקחו. שיהא חס כיום הלקחו קרא בלחם הפנים חמצי כספר שמואל (יומא א.).

וקדים בקנה האחד: כפתוריה.
יש בכל קנה וקנה כפתור
האחד כפתור ופרח הרי ח'
ים [כדאמרן לעיל ושני קנים

[illegible]

תורה אור השלם

- [illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וזה אשר וכו'
תחלת עשייה וזימה
וכתב:

מוסף רש"י

שימי את. כחמיה אתה הוא
שימי חסד גדול ומקשה לי
יבד זה, ויש אומרים רב לא
היה זוקף עיניו אלא כובשן
לל שעה משום צניעות (דהרן
י). כחמה דוכמין אשכחן
מנהדר ליה רב הכי שימי
את ונראה צעני משום דבר
הנראה הוא וקאמר ליה הכי
משום חביבותיה כלומר אתה
אולי לבידני ואני חפזני

שטא. וואס עס איז נאך שוין